

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 10^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 16 Αὐγούστου 1903

Ἔτος 25^{ον}—Ἀριθ. 33

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΔΟΥΤΑΙΝΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ**]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια.)

— Καὶ ὁμοῦ ἐδῶ, ἀτήνητην ὁ πλοίαρχος Μπουρκάρ, τὰ βάθη εἶνε μεγαλήτερα κατὰ διακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ὄργυιαι· εἶνε δηλαδὴ τὸ ὅλον ἐννεὲς χιλιάδες μέτρα.

— Ὅσον ὕψος ἔχουν δηλαδὴ τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς γῆς, τὰ Ἰμαλάου: οὕτω χιλιάδες ἑξακόσια μέτρα τὸ Δεβαλαγίρ τῆς Νεπάλης, ἐννεὰ χιλιάδες μέτρα τὸ Σαμαλαίρ τοῦ Βουτάν!

— Πολὺ δακτυλικὴ αὐτὴ ἡ σύγκρισις τῶν ἀριθμῶν! ἀπεκρίθη ὁ κ. Μπουρκάρ.

— Ἀποδεικνύει, πλοίαρχέ μου, ὅτι τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ παραβῆθωσιν πρὸς τὸς ὑποβρυχίους ἀβύσσους τῆς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς, ἐνθ' ἐλάμβανεν ἡ σφαῖρα μαζ τὴν ὀριζτικὴν μορφήν τῆς, αἱ ταπεινώσεις τοῦ ἐδάφους τῆς ἦσαν σημαντικώτεραι ἀπὸ τὰς ἀνυψώσεις τοῦ, καὶ ἴσως-ἴσως ποτὲ δὲν θὰ ἤμπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ τὰς μετρήσουν ἀκριβῶς.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἤτοι τὴν 15 Ἀπριλίου, ὁ «Ἅγιος Ἐνώχ» ἔφθασεν εἰς τὰς νήσους Σαχάας, ὡς ὀνομάζεται ἄλλως τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Θαλασσοπόρων, καὶ ἠγγυροβόλησεν εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοντάδων μέτρων ἀπὸ τῆς νήσου Σαδό, ἥτις εἶνε ἡ σπουδαιότερα τοῦ ὅλου συμπλέγματος.

Δέκα ἕως δώδεκα ἰθαγενεῖς, συνοδεύοντες τὸν βασιλέα των, ἀνῆλθον εἰς τὸ πλοῖον μετ' ἑνὸς Ἀγγλοῦ διερμηνέου. Οἱ ἰθαγενεῖς οὗτοι, μηδὲ τῆς Μεγαλειότητός του ἐξερουμένῃς, ἦσαν σχεδὸν ὀλόγυμοι. Ἄλλὰ ἓνα τσίτινο ὑποκάμισον, τὸ ὅποιον τοῦ ἐχάρισεν ὁ πλοίαρχος Μπουρκάρ, καὶ τὸ ὅποιον ἐκεῖνος ἠθέλησεν κατ' ἀρχῆς νὰ φορέσῃ ὡς πανταχόνη, δὲν ἀργησ...

«Ὁ καρχάρις εἶχε σιρῆθῃ ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου τῶν γνάθους τοῦ ἵππου ἐτοιμὸς νὰ τὸν ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸ πόδι.» (Σελ. 258 στ. 6.)

... ἦκο ἀπὸ καιμὴ μεριά· τί ὄμοιόν τριῶν ποῦ θὲ κίμνυτε! Διάβολον Ἐσπερινόν [ΕΕ] διὰ τὴν ὥραν, τὴν αἰσθητικὴν καὶ ρυθμικὴν περὶ ὁμοιογένειαν τῆς ἐπιστολῆς σου.) **Μίαν Προκόπη, Ζημιόγαν.** Κρόταλον (ἔχω ἐκεί· σαραντακοτὸν συνδρομητῆς· ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἂν συνναπιστήσῃς καὶ ἐσπαθώσῃς μετ' ἐξῆς, εἰμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμω καὶ ἑκατὸν φίλησέ μου τὴν ἐξοχίαν.) **Σεντενεμένην Σινωπίδα** (τῆς Ἑστίλας.) **Ἀρσακειάδα Δαρδίνου** (τὰ ζητηθέντα φυλλάδια ἔστειλα.) **Λέοντα τῶν Ἰνδιῶν** [Ε] διὰ τὴν καλλιγραφίαν· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν εἰκόνα σου, τὴν ὁποίαν ἐφύλαξα ὡς ἐνθύμιον.) **Δόφρον τοῦ Γάνου** (ἐπιστολὴν μετὰ δελταρίου καὶ ἐπιταγῆς ἔλαθον· εὐχαριστῶ καὶ καλὴν ἀντικρίσιν.) **Σφακτηρίαν Σαρταρόζα** κλ. κλ.

Ἐἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαξ μετὰ τὴν 8 Αὐγούστου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»
Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, τὰ Γραφεῖα τῆς «Διαπλάσεως» μεταφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 38 οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Ἐυριπέδου, παρὰ τὸ Βαρδάκειον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

403. Κεκρυμμένον Γνωμικόν.
Ἀραρούντες τρία γράμματα ἐξ ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ συνενόντες καταλλήως τὰ λοιπὰ, καθ' ἣν εὐρίσκονται σειρὰν, σχηματίζομεν γνωμικόν.
Εὐθὺς, τέλος, σωτήρ, ῥῆμα, εἶδα, ἔχεις, πεδῖον, καλῶς, ἰστός, Ἴηρος, ψυχρός, Ρῆγος.

406 Διπλῆ Μεσοστιχίς.
Ἐκ τῶν δύο μεσαίων γραμμάτων τῶν ζητούμενων λέξεων σχηματίζονται κατὰ σειρὰν, μετὰ τὰ πρῶτα ἄρχαια ἱστορικὴ πόλις, μετὰ δεύτερα ἄρχαια ποιήτρια:
1, Κατοικία νεκρῶν. 2, Μέγας ποιητής. 3, Νῆσος τῆς Εὐρώπης. 4, Ἄνθος. 5, Ἀρχαῖος θεός. 6, Ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλάδος.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἡρώδους τοῦ Ζαλόγγου.

407. Φωνηεντόλιπον
τ γ ρ γ ν - κ - χ ρ ν - χ
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Πενταμηνίης Κερδούλας.
408. Γρίφος.
13 (ἐπιρρημα.) ἢ ρ4 (κύριον) ε3 (ἐπιρρημα) κ2 (σύνδεσμος) τ1 (ἄρθρον) π5 (ὀυσιαστικόν.)
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Θραυνοῦ τῶν Κυθίων.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

399. Συλλαβόγρηφος.
Δύο φθόγγους μουσικούς·
Μὲ ἀντωνυμία ἐνόμου·
Κ' ἓνα ἀπ' τοῦ: Ἑλληνικός
Ποταμούς σου φανερώσω.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Σόφρας τοῦ Κέμου.

400. Παράλληλογράμμοι.
Ν * * * Σ Νίντικατασταθῶν
Τ * * * Σ οἱ ἀστείοι καὶ διὰ
Λ * * * Σ γραμμάτων οὕτως
Ρ * * * Σ ὡστε νάναγινώσκωνται
Θ * * * Σ εἰς ἓν δώδεκα λέξεις, πέντε ὀριζοντίως καὶ ἑπτὰ καθέτως.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Μουσικῆς τοῦ Φόσου.

401. Κῦδος ἐξ ἀναγραμματισμοῦ.
Ἀναγράμματα τίζοντες: τρεῖς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν, ἐκ τεσσάρων γραμμάτων, ἔχουσιν σχετῆσιν μετὰ τὸ ὕψος, σχηματίζομεν Κῦδος.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Χάλου Διαβίου.

402—404. Φωνηεντόγρηφος.
Τῆ βοήθεια ἐνδὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνηέντος, ὅσας θέλετε φράσας ἐπιναλαμβανόμενου, σχηματίζετε ἐκ τῶν κάτωθι συμπῶνων, ὧν ἡ τάξις δύναται νάλλασθῇ, τρεῖς θεότητας:
τ ρ μ - θ - μ ρ
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κερκυραίου Ρ. Δάμου.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνάστη Κωνσταντινίδου 1903.

... ἦκο ἀπὸ καιμὴ μεριά· τί ὄμοιόν τριῶν ποῦ θὲ κίμνυτε! Διάβολον Ἐσπερινόν [ΕΕ] διὰ τὴν ὥραν, τὴν αἰσθητικὴν καὶ ρυθμικὴν περὶ ὁμοιογένειαν τῆς ἐπιστολῆς σου.) **Μίαν Προκόπη, Ζημιόγαν.** Κρόταλον (ἔχω ἐκεί· σαραντακοτὸν συνδρομητῆς· ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἂν συνναπιστήσῃς καὶ ἐσπαθώσῃς μετ' ἐξῆς, εἰμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμω καὶ ἑκατὸν φίλησέ μου τὴν ἐξοχίαν.) **Σεντενεμένην Σινωπίδα** (τῆς Ἑστίλας.) **Ἀρσακειάδα Δαρδίνου** (τὰ ζητηθέντα φυλλάδια ἔστειλα.) **Λέοντα τῶν Ἰνδιῶν** [Ε] διὰ τὴν καλλιγραφίαν· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν εἰκόνα σου, τὴν ὁποίαν ἐφύλαξα ὡς ἐνθύμιον.) **Δόφρον τοῦ Γάνου** (ἐπιστολὴν μετὰ δελταρίου καὶ ἐπιταγῆς ἔλαθον· εὐχαριστῶ καὶ καλὴν ἀντικρίσιν.) **Σφακτηρίαν Σαρταρόζα** κλ. κλ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 21.

261. Σηπία (Σε-πι-α.) 262. Αὐλὸς-Αὐλῆ.—
263. Κρίδος-κρίσις.

264. Π
Τ Ι Σ 265. Ὁ μέγας
Τ Η Θ Υ Σ ὄμιλος οὐ μόνι-
Π Ι Θ Η Κ Ο Σ μος ἐν βροταῖς.
Σ Υ Κ Ο Ν Ἐκ τῶν κάτω
Σ Ο Ν πρὸς τὰ ἄνω, δε-
Σ εἶθον καὶ ἀριστε-
ρῶσιν ἐνθάδε.]

266—267 1. Διά, Δια, ἔκ, ἔσ, ἴσας, ἴσι-
σις, τίσις, κτίσις, κλίσις, κλάσις, πλάσις. 2,
Τῶν, ἰῶν, αἰῶν, Παῖων, παῖων, παιδῶν =
Διαπλάσις τῶν Παίδων.— 268—272. Τῆ
ἀναλλαγὴ διὰ τοῦ ΔΣ: βάσις, ἴσις, ἀσθήρ.
σέλας, ἀμνάς.— 273. ΙΩΝΙΑ—ΔΑΚΤΟΝΗ
(Ι-ΑΔ-μενος, Ω-ΚΥ-πος, ΝΙ-Ο-θη, Α-ΝΗ-
κω.)— 274. Αἰθῶς; ὁ δειλὸς ἐλεύθερος.—
275. Ὁ μίσηφ εἶνε πτηνόν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῦ συνδρομητῆς μετὰ
λεπτα 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρις 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ
ὀλιγώτεροι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Συγγάρω θερμῶς τὸ Ἀταθύριον Ρόδου διὰ
τὸν ὥρατὸν τοῦ Ἵμνον ἐπὶ τῇ ἑικοσιπεν-
ταετηρίδι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τοῦ εὐχομαι
ταχεῖαν ἀνάρρωσιν. — **Ζημιόγαν** (Γ—43)

Ὁ Στάνλεϋ γαιρετὸ τὸ Ἐνθουμὸν καὶ ἐρωτᾷ
αὐτὸ ποῦ εὐρίσκεται εὐχεται: δὲ καλὴν
ἀντάμωσιν. (Γ—49)

Εὐχομαι εἰς τὸ Ἀταθύριον Ρόδου ταχεῖαν
ἀνάρρωσιν καὶ συγγάρω αὐτὸ διὰ τὸ βραβεύ-
θην ποιήμα του.— **Ἀργὸ Περιστεράκι** (Γ—50)

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια τῷ Ἀταθύριῳ Ρόδου,
διὰ τὸν ἔσοχον Ἵμνον του.— **Θερινὴ Βρο-
χὴ**. (Γ—51)

Κολακεύομαι πολὺ νάκοιθαι ὅτι ἡ «Δράσις»
θὰ ὑπερβῇ τὴν «Νεότητα» ἢς ἡ ἐν ἔργοις
δράσις ἀπ' ἐαυτῆς ὁμιλεῖ ἐν τῇ «Διαπλάσει»
ἀπὸ τοῦ ἔτους 1899.—
Ἀταθύριον Ρόδου. (Γ—52)

Τῷ φιλότῳ Ἀταθύριῳ Ρόδου συγχαρητήρια
διὰ τὸν ὠραιότατον Ἵμνον—**Διάβολος Ἐ-
σπερινός**. (Γ—53)

νά είνε ; σουπιά ; μ' αυτές δὲν πιάνονται μὲ τὸ καλάμι . . . τὸ φέρνω κοντὰ μου καὶ τί νὰ ἰδῶ ; . . . Τίποτε νερόχορτα, θά μου πῆς. Ὁχι, φίλτατέ μου, ὄχι νερόχορτα . . . Ἦταν ἀπλῶς ἓνα παπούτσι, ὑπόδημα ὅπως τὸ λέγει ὁ καλὸς κόσμος ἓνα πράγμα σὰν πέτσινο βαρκάκι, τὸ ὁποῖον φοροῦν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ προφυλάττουν τὰ πόδια των.

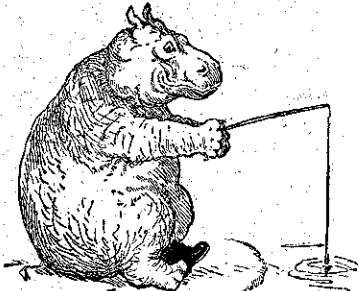
Τώρα σὺ θά μου πῆς : Ἔ καλά, αὐτὸ τὸ παπούτσι, τὸ ὑπόδημα ὅπως λέγεις, τὸ φοροῦν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ προφυλάττουν τὰ πόδια των ἔσὺ τί θά το κάμῃς ; — Ἰσα ἴσα αὐτὸ ἐσκεπτόμουν κ' ἐγὼ καὶ ἦμουν ἑτοιμὸς νὰ το πετάξω στὸ ποτάμι, ὅταν ἔξαφνα, — εὐλογημένη νὰ εἶνε ἡ στιγμή, — μοῦ κατεβαίνει μία ἰδέα, μὰ τί ἰδέα ! . . . Μάλιστα, φίλε μου, θά σοῦ το εἰπῶ : εἶμαι γέρος, ἔχω ρευματισμούς φροῦς . . . μὴ σοῦ φανῆ λοιπὸν παρά-

« Μὰ τί ἰδέα ! . . . »

ξενον, ἂν μου ἐπέρασαν ἡ ἰδέα νὰ βάλω παπούτσια. Νεωτερισμὸς θά πῆς. Ἄ, δὲν με μέλει . . . πρῶτα ἡ υγεία καὶ ἔπειτὰ . . . παραδέχεσαι ὅτι τὰ πόδια μου, τὰ πόδια μας δὲν εἶνε ἀρκετὰ τρυφερά καὶ ὅτι δὲν ἀξίζουν τὸν κόπον νὰ προφυλαχθοῦν ; Ἄ ὄχι, δὲν εἶμαι αὐτῆς τῆς ἰδέας, καὶ διὰ τοῦτο ἠθέλησα νὰ δοκιμάσω τὸ ὑπόδημα ἀμέσως.

Τὸ ἔβαλα μὲ πολλὴν εὐκολίαν, — εἶχε καὶ μιά κορδέλιτσα στὴν ἄκρη, διὰ νὰ το τραβήξω, — καὶ δὲν θά το πιστεύσης . . . μοῦ ἐπήγαγε περιφρημα ! Ὅχι ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἦτο παραγγελία. « Νὰ τύχη μιά φορά » εἶπα ἀπὸ μέσα

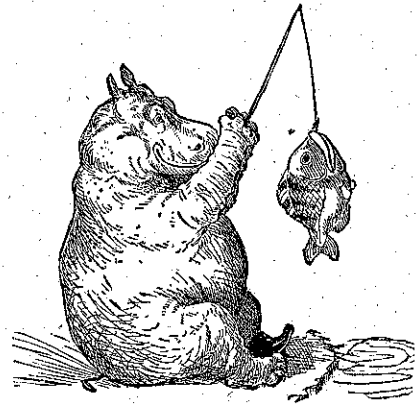

« Τί θά πιάσω ἄρα γε ; »

μου « τὴν δὲν σοῦ μένει, παρά νὰ ψυρέψῃς καὶ τὸ ταῖρι του. »

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. Δὲν χάνω καιρὸν, ἐτοιμάζω πάλι τὸ καλάμι μου καὶ πλούμ ! τὸ ρίπτω στὸ ποτάμι. Τώρα, διὰ περισσοτέρων ἀτάλειαν, τὸ

ἐκρατοῦσα μὲ τὰ δύο μου χεῖρες καὶ ἐπερίμενα ἀνυπομονῶς . . . Καὶ μιά περιέργεια ; τί θά πιάσω ἄρα γε ; τὸ δεύτερο παπούτσι ἢ τὸ πρῶτο ψάρι ;

« Τσιπουράρα δηλαδή ! »

Εὐτυχῶς, δὲν ἐπερίμενα καὶ πολλὴν ὥραν. Τάχ ! τσιμπᾷ ! . . . θά το χάσω . . . θά μου φύγῃ . . . τράχ ! τῶπιασα ! Τὸ νοιώθω ποῦ χοροπηδᾷ τὸ λαίμαργον . . . Ἄ, αὐτὴ τῆ φορά εἶνε ψάρι . . . Ἡ καρδιά μου κτυπᾷ δυνατὰ τραῶ μὲ ὀψυχωμένη μὲ τὰς καλλίτερας προθέσεις. Ἄλλ' εἶνε δυσκολώτερον νὰ ἀλλάξῃ κανεὶς δρόμον ὅταν πάρῃ τὸν κατήφορον παρά νὰ βελτίωσῃ τὴν εὐθεῖαν ἰδὲν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ἡ πρώτη λοιπὸν πρῶτα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ξένη κατέβλεπε σοβαρὰς προσπάθειας, ὑπῆρξεν ἀκανθοστάτη ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν τὸ θάρρος της, διότι οἱ μαθηταὶ της ἐφαίνοντο περισσότερο ἀνυπότακτοι παρά κάθε ἄλλῃν φοράν. Ἡ κυρία Γερὴν τῆς ἐστελεῖν ἓνα γραμματάκι διὰ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ εἶνε αὐστηροτέρα πρὸς τὸν υἱὸν της Μπέν, καὶ ἡ κυρία Μπράουν ἓνα ἄλλο διὰ νὰ τὴς ζητήσῃ νὰ φέρεται μὲ ὀλιγωτέραν αὐστηρότητα πρὸς τὸν υἱὸν της Τζῶν. Ἐξ ἄλλου, αἱ μεγαλύτεραι μαθήτριά της τῆς ὡμολόγησαν, μὲ χαριτωμένην φιλαλήθειαν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν, εἰς ὅλα τὰ περὶχωρα τοῦ Κιμπασσέττου, ἄλλο χωρίον τέσον θορυβῶδες ὅσον τὸ ἰδικὸν των.

« Ἐκάθησα εἰπλκ. »

Μόλις ἔφθασα, ἐτοιμάσα τὸ τηγάνι μου, ἔβαλα ὅσο λάδι ἔπρεπε, ἔριξα τὴν τσιπούρα καὶ τὴν κάθισα σὲ σιγανὴ φωτιά. Καὶ ἔτσι, ὅπως ἦμουν μὲ τὸ ἓνα παπούτσι, ἐκάθησα διπλα τῆς κ' ἐγὼ νὰ τὴν φυλάγω, διὰ νὰ μὴ μου καῆ ἢ νὰ μὴ μοῦ τὴν κλέψουν. Ὁ διάβολος ἔχει πολλὰ πιδάρια . . .

Μαντεύω πῶς ἐζήλεψες. Μὴ ἔννοια σου, σὰν καλὸς φίλος ποῦ εἶμαι, σὲ προσκαλῶ νὰ ἐλθῆς τὴν ἐργασμένην Κυριακὴν καί . . . ποῖός ξερεῖ ! Τὸ ἄλλο παπούτσι εἶνε πάντα στὸ ποτάμι, καὶ ὅσο γιὰ ψάριξ

ἔ, θά βρεθῆ καμμιά τσιπουρίτσα καὶ γιὰ σένα.

Σὲ ἀκριβοσπάζομαι

ὁ φίλος σου

Ἴπποπόταμος Ἀφρικανικὸς

Πρὸς τὸν κύριον

Ἴπποπόταμον Ἴπποποταμιδῆν

Ὁχθαί Ζαμβέζη

Καφερεία (Νοτιὰ Ἀφρική)

Καὶ διὰ τὸ πιστὸν τῆς ἀντιγραφῆς

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ ΙΑΣ

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΩΒ

[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'. (Συνέχεια)

Μετὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἀπόφασιν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶχεν ἴσως ἀκόμη πρὸς μετρίαν ἐμπιστοσύνην, ἡ Αἰμιλία ἀπεχαιρέτισε τὴν λυπημένην φίλην της, ἀφοῦ πρῶτα τὴν ἐφίλησε μὲ πολλὴν τρυφερότητα.

Τὴν ἐπισύσαν, ἡ Ξένη εἰσήλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν παραδόσεων της, ἐμψυχωμένη μὲ τὰς καλλίτερας προθέσεις. Ἄλλ' εἶνε δυσκολώτερον νὰ ἀλλάξῃ κανεὶς δρόμον ὅταν πάρῃ τὸν κατήφορον παρά νὰ βελτίωσῃ τὴν εὐθεῖαν ἰδὲν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ἡ πρώτη λοιπὸν πρῶτα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ξένη κατέβλεπε σοβαρὰς προσπάθειας, ὑπῆρξεν ἀκανθοστάτη ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν τὸ θάρρος της, διότι οἱ μαθηταὶ της ἐφαίνοντο περισσότερο ἀνυπότακτοι παρά κάθε ἄλλῃν φοράν. Ἡ κυρία Γερὴν τῆς ἐστελεῖν ἓνα γραμματάκι διὰ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ εἶνε αὐστηροτέρα πρὸς τὸν υἱὸν της Μπέν, καὶ ἡ κυρία Μπράουν ἓνα ἄλλο διὰ νὰ τὴς ζητήσῃ νὰ φέρεται μὲ ὀλιγωτέραν αὐστηρότητα πρὸς τὸν υἱὸν της Τζῶν. Ἐξ ἄλλου, αἱ μεγαλύτεραι μαθήτριά της τῆς ὡμολόγησαν, μὲ χαριτωμένην φιλαλήθειαν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν, εἰς ὅλα τὰ περὶχωρα τοῦ Κιμπασσέττου, ἄλλο χωρίον τέσον θορυβῶδες ὅσον τὸ ἰδικὸν των.

Ἡ δυστυχὴς Ξένη συνεπέρανεν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ὅτι ἡ νέα γενεὰ τοῦ χωρίου ὅπου ἦτο διωρισμένη, δὲν εἶχεν ἀκράτητον ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ δι' αὐτῆς τὸ ἀνεκτίμητον δῶρον τῆς παιδείας. Τὴν ἔπιασε λοιπὸν ἀπελπισία ! διότι, ἀφ' ὅτου ἤρχισεν νὰ σκέπτεται σοβαρῶς, προσπαθοῦσα ν' ἀποδιώξῃ ἀπὸ τὴν φαντασίαν της ὅλας τὰς θλιβεράς ἰδέας ποῦ ἔτρεφε πρῶτα μὲ τὴν ἐπιμέλειαν, εἶχεν ἀνακαλύψῃ ὅτι, χάριν τῆς μητρὸς της τοῦλάχιστον, εἶχε τὸ καθήκον νὰ ἐδραιωθῇ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀηδίαζε πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν.

« Ποτὲ δὲν θά κατορθώσω νὰ τα βγάλω πέρα, εἶπε πρὶν ἐλθῆ τὸ μεσημέρι, καὶ

ὁμως πρέπει. Ἄ ! τί μου ἔλεγεν ἡ Αἰμιλία ; νὰ προσπαθῆσω νὰ ἐπιτύχω τὴν ὑποστήριξιν τῶν «μεγάλων». Ἄς ἀκολουθῆσω τὴν συμβουλήν της, καὶ ἀπὸ σήμερον μάλιστα.»

Τὸ μέσον αὐτὸ ἦτο πολὺ καλόν.

— Θά σας βοηθήσωμεν ἡμεῖς, μίς Γκλιδδινς, μείνετε ἤσυχη, τῆς ἀπήντησαν αἱ μαθήτριά, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπετάθη, συγκινηθεῖσαι ἀπὸ τὴν ταπεινοφροσύνην της καὶ ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐδείκνυε πρὸς αὐτάς. Ἔως τώρα, δὲν ἐδώσαμεν καθόλου τὸ καλὸν παράδειγμα ἄλλα, ἀφοῦ αὐτὸ τόσον σὰς λυπῆ, θά ἀλλάξωμεν, σὰς το ὑποσχόμεθα, καὶ ὅλα θά πᾶνε θυμάσια, θά το δῆτε.

Ἡ καίμενη ἡ δασκάλισσα εἶχε θαυρασμένα τὰ μάτια της, ὅταν ἤκουσε τὰς τελευταίας αὐτὰς λέξεις.

Καὶ ὅλα ἐπῆγαν πράγματι θυμάσια, ἀλλὰ ὄχι χωρὶς νὰ κοπιᾶσουν καὶ αἱ μαθήτριά καὶ ἡ Ξένη . . .

Ἄς ἐπιστρέψωμεν τώρα εἰς τὴν δασκαλίαν τοῦ χωρίου Οὐίξ.

Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ περίοδος τῶν Ἀπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης. Οἱ κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἐτεροθελεῖς ἀδελφοὶ τοῦ κ. Πόουτ, καὶ ἔμεναν ὅλοι μαζί. Οἱ δύο κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἄπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης. Οἱ κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἐτεροθελεῖς ἀδελφοὶ τοῦ κ. Πόουτ, καὶ ἔμεναν ὅλοι μαζί. Οἱ δύο κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἄπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης.

Ἄς ἐπιστρέψωμεν τώρα εἰς τὴν δασκαλίαν τοῦ χωρίου Οὐίξ. Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ περίοδος τῶν Ἀπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης. Οἱ κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἐτεροθελεῖς ἀδελφοὶ τοῦ κ. Πόουτ, καὶ ἔμεναν ὅλοι μαζί. Οἱ δύο κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἄπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης. Οἱ κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἐτεροθελεῖς ἀδελφοὶ τοῦ κ. Πόουτ, καὶ ἔμεναν ὅλοι μαζί. Οἱ δύο κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἄπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης. Οἱ κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἐτεροθελεῖς ἀδελφοὶ τοῦ κ. Πόουτ, καὶ ἔμεναν ὅλοι μαζί. Οἱ δύο κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἄπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης. Οἱ κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἐτεροθελεῖς ἀδελφοὶ τοῦ κ. Πόουτ, καὶ ἔμεναν ὅλοι μαζί. Οἱ δύο κύριοι Φέτινπλας ἦσαν ἄπλεμπῆ, ἡ Αἰμιλία ἐγκατεστάθη εἰς τὸ σπίτι τῶν Φέτινπλας, ἡ μάλλον τῶν Πόουτ, τῶν γονέων τῆς Λούσης.

« Εἶμαι βεβαία ὅτι θά ἐπροτιμοῦσαν νὰ ἦμουν ἐγὼ ἑκατὸν μίλια μακρὰν, ἐσκέπτετο ἡ Αἰμιλία εἶνε παραπολὺ σοβαροί, καὶ δὲν τοὺς ἀρέσει ἡ συντροφιά τῶν κοριτσιῶν. Ἄν ἔλειπεν ἡ Λούση, δὲν θά ἔβλεπα τὴν ὥραν πότε νὰ ὑπάγω εἰς ἄλλο σπίτι. »

Καὶ δὲν εἶχε κἂν εἰδήσιν, ὅτι αὐτοὶ καὶ οἱ δύο τὴν ἐθαύμαζαν σιωπῶντες, καὶ ὅτι θά ἔδιναν ὅσα ἤξευραν λατινικά καὶ ἀρχαῖα ἑλληνικά, διὰ νὰ τολμήσουν ν' ἀνταλλάξουν μερικὰς λέξεις μὲ τὴν δασκαλίαν. Ἐν τούτοις, περὶ τὰ τέλη τῆς διαμονῆς της εἰς τὸ σπίτι τοῦ κ. Πόουτ, ἡμέρωσαν λιγάκι, καὶ ὁ Ἰερεμίας ἐδείξεν εἰς τὴν Αἰμιλίαν τὴν ζυφολογικὴν συλλογὴν τοῦ χάριν τοῦ δικαίου, πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸν ἐβοήθησεν ὁ Ἰῶβ, ὁ ὁποῖος ἐξήγησεν εἰς τὴν Αἰμιλίαν ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν βαλσαμωμένων ζώων, τὰ ὅποια ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐκρατοῦσε μὲ τὰ μεγάλα κοκκαλιάρικα χεῖρα του.

— Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ὠμίλησαν τὸσον πολὺ ἐμπρὸς εἰς ξένους ! ἀνεκράξεν ἡ κυρία Πόουτ, ἐκπληκτος μὲ τὴν ἀσυνείθιστον αὐτὴν τόλμην. Καὶ ἐπρόσθεσεν :

— Ἐπρεπε νὰ ἐμένατε πάντοτε ἐδῶ τῆ μικρῆς Λούσης δὲν τὴν ἐπίασε οὔτε μίαν φοράν ὁ θυμὸς ἀφ' ὅτου ἤλαθε στὸ σπίτι μας. Χθὲς ἐνόμισα ὅτι θά τὴν ἐπιανῆ ἄλλα ἔτρεξε κοιντά σας, καὶ τῆς ἐπέρασαν ἀμέσως. Εἶνε ἄξιον θαυμασμοῦ πόσον ἐξουσίαν ἐχέτε ἐπάνω της ! πρὶν ἔλαθε εἰς μίς Αἰμιλία, κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὴν ἡμερώσῃ. Ἡ Λούση ἐκυριεύθη ἀπὸ ἀληθινήν ἀπελπισίαν, ὅταν ἡ ἀγαπημένη της δασκάλισσα τοὺς ἄφισε κατὰ τὸ τέλος τῆς δεκαπενθημερίας, διὰ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ σπίτι τῆς κυρίας Οὐίξ.

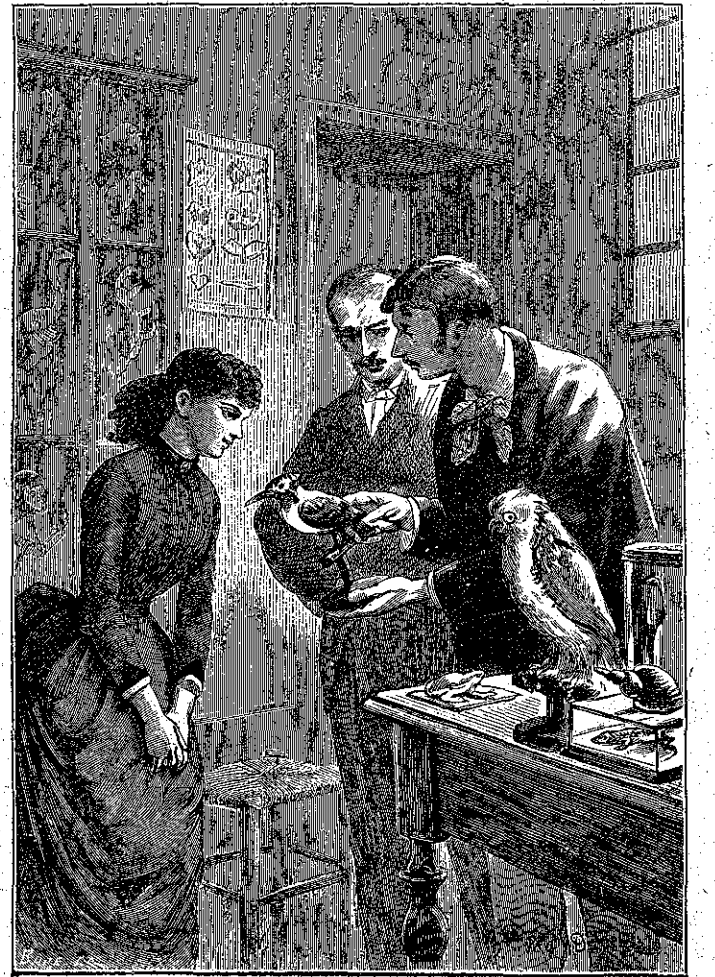
— Ἡ δασκάλισσα μου ἐφυγε ! ἔλεγε μὲ τὰ κλάμματα πρὸς τὸν θεῖόν της Ἰῶβ. — Αὐτὸ εἶνε πολὺ λυπηρὸν, καίμενη Λούση μου ! — Ὡ ! ναί, δὲν εἶνε ἄλλη σὺν κί

αὐτὴ δὲν το λέω ἐγὼ μονάχα, τὸ λένε κί ἄλλοι . . .

— Ἄ ! καὶ ποῖός το λέγει ; — Ὁ κ. Εὐγένιος Πάλμερ τὸ εἶπε προχθὲς στὴ θεία του, καὶ εἶπε καὶ κατὶ ἄλλο γιὰ σὰς εἶπε πῶς εἶσθε ἓνας «φουρναρῶζουλος». Γιατὶ σὰς λέγει ἔτσι ; Ὁ κ. Ἰῶβ ἐσπευσε ν' ἀπομακρυνθῆ.

— Ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴν το εἶπε ἐμπρὸς της ! ἐψιθύριζε καταθυμωμένος μέσα στὰ δόντια του.

Ὁ Εὐγένιος Πάλμερ καὶ αὐτός, ποτὲ δὲν εἶχαν συμπαθήσῃ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ὅσακις ἤρχετο νὰ περάσῃ τὰς δι-

« Ἐξήγησεν εἰς τὴν Αἰμιλίαν ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν βαλσαμωμένων ζώων. . . » (Σελ. 281, στήλ. 6.)

ἀκοπὰς εἰς τοῦ θεῖου του, ὁ Εὐγένιος πάντοτε ἐπερίπαιζε τὰ μικρὰ ἐλαττώματα τοῦ Ἰῶβ, διὰ νὰ ἐκδικηθῆ τοῦτον ἀνεφίεραν δικρικῶς ὡς παράδειγμα. Ἀφ' ἐτέρου καὶ αὐτὸς ἔτρεφε βαθεῖαν περιφρόνησιν πρὸς τὸν πλούσιον ἐκείνον νέον, τὸν ὀνηρὸν καὶ ἀμέριμον, ἂν καὶ κατὰ βάθος ἡ περιφρόνησις τοῦ δὲν ἦτο ἐντελῶς ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν ζήλειαν. Τί δὲν θά ἔκαμνεν αὐτός, ἂν εἶχε τὰ χεῖματά του ! Ἐννοεῖται ὅτι ὁ κ. Πάλμερ δὲν παρέλειψε νὰ τὸν γελοιοποιήσῃ καὶ ἐμπρὸς

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀποστολὰς ἀρροῦνται τὴν ἰσὴν ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 10^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 23 Αὐγούστου 1903

Ἔτος 25^{ον}—Ἀριθ. 34

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΔΟΥΛΙΝΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ**]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια.)

Με τὸσην πεποίθησιν τὸ ἔλεγεν ὁ Ζαχαρίας, ὥστε ἦτο κίνδυνος νὰ τρομάξῃ ὄχι μόνον τοὺς μαθητευμένους, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους περισσότερον ἀνεπτυγμένους.

Τότε ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ πλοίαρχος νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἰατρὸν Φιλιάλ ἂν ἐγνώριζε τίποτε σχετικὰ μετὸν δῆθεν μέγαν ὄφιν τῆς θαλάσσης.

— Ἄ! ναί, ἀπήντησεν ὁ ἰατρός, ἔχω ἀναγνώσῃ ὅσα σχετικὰ ἐγράφησαν. Καὶ νὰ ἰδῆτε, αὐτὸς ὁ θρύλος εἶνε παλαιότατος! Κυκλοφορεῖ εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ... Ἐκτοσε ἡ φαντασία τῶν ἀνθρώπων ἐπρόκειτο μετὰ γιγαντιαίας διαστάσεις διαφόρους μεδούσας, καλαμάρι καὶ κεφαλόποδας, ἐνῶ τὰ μαλάκια ταῦτα δὲν ἔχουν ποτὲ μῆκος ἀνωτέρων τῶν 70 ἢ 80 χιλιοστομέτρων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν πλοκάμων των. Ἀλλὰ αὐτὰ πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ τὰς διαστάσεις ἐκείνων τῶν ἀνυπάρκτων γιγάντων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν φαντασίαν τῶν ἀνθρώπων, κραδαίνουσι βραχίονας καὶ πλοκάμους μῆκους τριάντα, ἐξήντα καὶ ἑκατὸν ἀκόμη ποδῶν!... Κατήντησεν ἡ φαντασία νὰ δημιουργήσῃ ἐκεῖνο τὸ περίφημον κράκεν, τὸ ὅποιον εἶχε δῆθεν μῆκος μισῆς λεύγας καὶ ἔσπερνε τὰ πλοῖα εἰς τὰς ἀβύσσους τοῦ Ὀκεανοῦ!

Ὁ μάστορ-Καβιδουλίνας ἤκουε μετὰ βαρυτάτην προσοχὴν τὸν ἰατρὸν, ἀλλὰ διαρκῶς ἐκινουσε τὴν κεφαλὴν ἀρνητικῶς, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι δὲν παρεδέχετο τὰ λεγόμενά του.

— Ὅλα αὐτὰ, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Φιλιάλ, εἶνε μῦθοι καὶ τίποτε περισσότερον. Οἱ ἀρχαῖοι τοὺς ἐπί-

στευαν ἴσως, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Πιλινοῦ ἐγένετο λόγος δι' ἓνα ἀμφίβιον ὄφιν, μετὰ μὲν κεφαλὴν ποῦ ἐμοίαιε σὰν σκύλος, μετὰ αὐτὰ διπλωμένα πίσω, μετὰ σῶμα σκεπασμένον ἀπὸ κιστρινωπὰς φολιδας, ὁ ὅποιος ἔπιπνε τὰ μικρὰ πλοῖα καὶ τα κατεπόντιζε. Κατόπιν, μετὰ δέκα ἢ δώδεκα αἰῶνας, ὁ Νορβηγὸς ἐπίσκοπος Ποντοπιδὰν ἐβεβαίωσεν ὅτι ὑπῆρχεν ἓνα θαλάσσιον τέρας, τοῦ ὁποίου τὰ κέρατα ἦσαν σὰν κατάρτια μετὰ κεραιάς, ἐνῶ δὲ οἱ φαραδες ἐνόμιζαν ὅτι

εὐρίσκοντο εἰς τὰ ἄπατα νερά, ἔξαρνα ἐκάθισαν στὰ ρηχὰ, διότι τὸ ζῷον ἐκεῖνο ἐκολυμποῦσε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν καρέννα τῆς βάρκας των! Ἐλεγαν μάλιστα τότε ὅτι τὸ τέρας εἶχε κεφάλι ἀλόγου παμμέγιστον, μάτια μαύρα, χαίτην ἀσπρην, καὶ ὅτι μετὰ τὴν βουτίαν ποῦ ἔκαμνε ματετόπιζε τόσο νερόν, ὥστε ἔκαμνε θαλασσοστρόβιλον μέγαν ὅσον καὶ τοῦ Μασεστρόμ.

— Καὶ γιὰ τὴν μὴν τὸ λέγουσι, ἀφοῦ τὸ εἶδαν; παρετήρησεν ὁ βαρελάς.

— Το εἶδαν... ἡ μᾶλλον ἐνόμιζαν ὅτι τὸ εἶδαν, καίμινε Καβιδουλίνα, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος Μπουρκάρ.

— Καὶ μάλιστα, ἐπρόσθεσεν ὁ ἰατρός Φιλιάλ, οἱ πτωχοὶ ἐκεῖνοι ἀνθρώποι δὲν ἐσυμφωνοῦσαν ἄλλοι μὲν ἔλεγαν ὅτι τὸ ζῷον αὐτὸ εἶχε μυτερὸ στόμα καὶ ἐπετοῦσε τὸ νερὸ ἀπὸ ἓνα ἑξαερεπτικὸν κρουόν ποῦ εἶχεν εἰς τὴν θέσιν τῶν ρωθῶνων, καὶ ἄλλοι ὅτι εἶχε πτερόγυα ὅμοια πρὸς τὰ αὐτὰ τοῦ ἐλέφαντος... Ἐπειτα ἤλθεν ἡ σειρά τῆς μεγάλης λευκῆς φαλαίγνης τῶν ἀκτῶν τῆς Γροιλανδίας, τῆς διαστήμου Μαιμπύ. Δίχ, τὴν ὅποιαν οἱ Σικῶτοι φαλαίνοθῆραι ἐκυνήθησαν δύο σωστοὺς αἰῶνας χωρὶς νὰ δυνηθῶν νὰ τὴν φθάσουν, καὶ χωρὶς κανὲν νὰ τὴν ἰδοῦν ποτέ...

— Τότε πῶς ἤξευραν ὅτι ἦτο λευκῆ;

«Τεράστιον ὄφιν τυλιγμένον γύρω εἰς μίαν φάλαιναν.» (Σελ. 266, στ. γ')

«Ὁ ἀν πρωτοελαβὼ τὸ φυλλάδιόν σου, — μού γράφει ὁ Στάνλεϋ, — ἐνόμιζα αὐτὸ ὡς ἀπλήρην ἐφημερίδα, ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἐνόησα κατὰ βάθος τί ἐστὶ Διάπλασις καὶ τὸν σκοπὸν τῆς. Καὶ τώρα, ὡς ἂν δὲν λαμβάνω καμμίαν φορὰν τὸ φυλλάδιον, — ἀπὸ λόθου τοῦ Ταχυδρομείου βίβαια, — στενοχωροῦμαι τόσον, ὥστε δὲν τρώγω ἀπὸ τὴν λύπην μου. Προτιμῶ νὰ μένω νησιτικὸς παρὰ νὰ μὴ λάβω Διάπλασιν.» — Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀγάπην σου, Στάνλεϋ, καὶ σὲ συγγαίρω διὰ τὸν τίλον τοῦ θεοῦ, εὐχόμενὴ νὰ σου ζήτῃ ὁ μικρὸς ἀνεψιός.

Σοὺ ἔστειλα, Ζακπίδ [ΕΕΕ] τὸ φυλλάδιον ποῦ ἐζήτησες. Ἡ ἐπιστολὴ σου ὠρασιώτης, σὲ βεβαίω δὲ ὅτι μ' εὐχαρίστησαν ἰδιαιτέρως τὸ ἠρολόγιον καὶ τὸ βαρομέτρον τῆς Διὸς Χλωρίδος, — μολοντὶ δὲν ἔχω καμμίαν διάθεσιν νὰ δώσω πίστιν εἰς αὐτὰ. Ἀλλ' ἔπειτα, οἱ εἰσαγωγικοὶ στίχοι τῆς ἐπιστολῆς σου εἶνε ἰδιόκιοι σου; Μὲ συνκίνησαν ὅσα μού γράφεις περὶ Δωρῆς Μαργαρίτης. Ὁλὸν εἶνε μίαν τιμὴν καὶ τῶντι νὰ συλλογισθῶμεθα, ὅταν μίαν ἡμέραν θὰ εἶνε ἕνδοξος, ὅτι πρῶτοι ἡμεῖς τὸν ἐγνωρίσαμεν, πρῶτοι ἡμεῖς ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα του.

Ἄρχισαν νὰ μὲν στέλλουσι τὰ φωτογραφία των, οἱ βραβευθέντες εἰς τὸν Β' Διαγωνισμὸν Ἐσπεριόματου. Ἐλαβὼ ἔτι τὰς φωτογραφίας τῆς Ὀνειροπόλου Ψυχῆς, τῆς Ἐρήμου Σαχάρως (ἐκ τῶν κορυφῶν), τοῦ Λευκοῦ Κρίνου καὶ τοῦ Κενταύρου. Παρακαλῶ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ στέλλουσι τὰς ἰδικὰς των μέχρι τέλους Αὐγούστου, διὰ νὰποτελεσθῇ πλήρες τὸ συμπλεγμα.

Πῶς τὸν Βορρὸν [ΕΕ] διὰ τὴν εὐρεστάτην ἐπιστολήν. Πολὺ ἐγέλασε καὶ ὁ Ἀνακίας μετὰ τὴν νέαν παραγωγήν τοῦ ὀνόματός του, τὸ ὅποιον κατὰ σὲ παράγεται ἀπὸ τὸ Α' στερητικόν, γάνι, καὶ τὴν κατάληξιν ας ἐπομένως σημαίνει ἐκεῖνον ποῦ δὲν κάμνει νάνι, ποῦ δὲν κοιμάται, ποῦ μένει ἄρρωτος καὶ τέλος πάντων ποῦ εἶνε... ἔξυπνος. Καὶ ὅμως... νὰ ἤξευρες τί ὑπάρχει ποῦ εἶνε κάποτε ὁ Ἀνακίας μου!

Κάθο-Κόρακα, πρὸς τὸν ἀδελφόν σου ἔστειλα τοὺς δύο τόμους τοῦ Βραβείου του. Σὺ εἰς τὸν 74ον Διαγ. ἐτέθης ὀκτὸς Διαγωνισμοῦ καὶ ἐπομένως δὲν δικαιούσαι νέου βραβείου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: τὸ Σπῆλαιον Δοξαπατῆ μετὰ τὸ Τρελλὸ Ναυτάκι, Σερβίαν, Δαιμάργον Ποντίκι, Καλλιτεχνικὴ Γραφίδα καὶ Γάτον τῆς Ἀνατολῆς — τὸ Δό-Ρέ-Μι μετὰ τὸν Χωλὸν Διάβολον, Ζακπίδα, Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν καὶ Τρελλὸ Ναυτάκι: — ὁ Ἀετὸς τῆς Ἐρήμου μετὰ τὸν Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος, Ἀνεψιὸν τοῦ Βασιλέως, Ὀμίχλην καὶ Ἀκρίταν — τὸ Φίλιμον τοῦ Κόματος μετὰ τὴν Ἀνθοδόξην Μαργαρίτῶν, Ἀνδριώτικον Νεραντζάκι, Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου, Ζουλέικαν καὶ Γλυκύλαρον Ὀνον: — ὁ Κόρακος Δεκάτος μετὰ τὸ Κόρακον Ἀγρό, Φροῦρον τῆς Μονεμβασίας, Ἡλεκτρικὸν Σπινθῆρα καὶ Κυρία μετὰ τὰς Καμελίαν: — τὸ Ταπεινὸν Γιασμὶ μετὰ τὴν Κόρην τοῦ Αἰθέρου, Κόρην τοῦ Μοριῶ, Κερδῶν Ἐρημὴν καὶ Ἀδραν τῆς Κερκύρας — ἡ Μεσημβρινὴ Ἀκτὴ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Θάλασσαν, Ζουλέικαν, Ἑλληνοπούλαν, Κορίαν μετὰ τὰς Καμελίαν καὶ Δεκασιμέντην Πελερίναν: — ὁ Κλάδος Ἑλίας μετὰ τὸν Κεχτῆ, Ἀγαθὸν Ρόδου, Ἀλίαν καὶ Ἀποιομημέρη: — ὁ Ριγολέτος μετὰ τὸ Ἄστρο Ποντικίου, Μέλλοντα Ναυαρχον, Μέλλοντα Διπλωμάτην, Παιδικὴν Ἄρῶν καὶ Σιρ-Λά-Φαλουῶ: — ὁ Μεγιστεὸς μετὰ τὴν Χαϊδεμένην Βασιλοπούλαν, Ἀϊ-Λάιφ τῆς Νεαπόλεως, Γλυκύλαρον Ὀνον, Μικρὸν Καλλιτέχνην καὶ Πλοῖον τοῦ Δουναβέως: — ὁ Σιρ-Λά-Φαλουῶ μετὰ τὸν Λευκὸν Κρίνον, Ἀκτὴν τῶν Σπετσῶν καὶ Ζουλέικαν — ἡ Διονυσία Πηγὴ μετὰ τὸν Κουνοῦπι, Ἀεράκι τοῦ Βουροῦ, Ἀλκοορίδα,

Χρυσομαλλοῦσαν καὶ Σπαρτιάτιδα Χειλορίδα.

Ἄπὸ ἓνα γλυκὸ φίλῳκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: **Φερνάνδον Πῶ** (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ὄρατον δελτάριον δι' αὐτὸ ποῦ μού γράφεις, νὰποταθῆς εἰς κανὲν τῶν ἐδῶ βιβλιοπωλείων) **Κόρακον Ἀγρό** [ΕΕ] διὰ τὴν ζωηροτάτην περιγραφὴν τοῦ νυκτερινοῦ τραίνου τῆς Κηφισοῦ: ἔχει, βλέπω, μεγάλην παρατηρητικότητά; **Μαγευτικὸν Δάσος** (τὸ ὅποιον ἔχει ἀναγνώστη ἔως τώρα ὑπὲρ τὰ δέκα μυθιστορήματά μου, καὶ φαντασθῆτε πλῆαν πόσον εἶνε μαγευμένον τὸ εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὰς ἐννεργείας καὶ περιμένω!) **Τόλλιον Ὀστίλλιον** (μετὰ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον ἀέγνωστα καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐντυπώσεων) **Μεγιστεὸς** (τὸ λῆθος διαρῶδη) **Μικρὸν Ἀθηναῖον** (κατενθουσιασμένον μετὰ τὴν ἀειρήνην τοῦ κ. Φιλιδίου) **Ἀετὸς τῆς Ἐρήμου** [ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν καὶ περιγραφήν τῆς ἐπιστολῆς Διαγωνισμοῦ: Καλλιγραφία θὰ γίνῃ προτεχῶς; **Σιρ-Λά-Φαλουῶ** (δὲν ἀμφιβάλλω, ἀρεστὸν εἶναι τὸ λέγειν) **Ἐρρῶν Μασσαί** (ἔστειλα ἐκ νέου) **Βράχον τοῦ Φαλλῶν** (ἔχει καλῶς) **Ἰπερήφανον Ἰπέρα** (τὸ πρῶτον καλῶς τὸ δεύτερον γνωστόν) **Σπῆλαιον Δοξαπατῆ** (ἔχει καλῶς ἔστειλα καὶ τὸν βῆν τῶνον) **Διονυσία Πηγῆ, Κορίαν μετὰ τὰς Καμελίαν** (καὶ ἐκεῖνοι εἶνε κατενθουσιασμένοι μετὰ τὴν γνωριμίαν σου) **ἔστειλα τὸν 5ον καὶ 23ον τόμον** διὰ νὰ... δροσιθῆ; ὀλίγον με αὐτὴν τὴν ζήτησιν) **Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς** (εἶδες βίβλια τὴν ἀπάντησίν μου; αἱ προστάσεις σου δημοσιεύονται πάντοτε) **Φιλῳκὸν μετὰ τὴν Γλυκίαν Ματιάν** **Ναυαρχὸν τῆς Κουβίας** (γράψτε εἰς τὸν ἀδελφόν σου ὅτι τὸν εὐχαριστῶ καὶ περιμένω) **Ἀγαθὸν Ρόδου** [ΕΕΕ] διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ προσκηνήματος ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως) **Ἀρεμῶν τῶν Βουροῦ** (ἔστειλα γράφει μού λοιπὸν κάπου-κάπου νὰ διαβάξω τὰ εὐμῶρη λογάνια σου) **Ἀθῶν Καρδιάν** (ἔδωκε σὲ ἀντιχαίρετον) **τώρα περιμένω γράμμα σου ἀπὸ τὴν πατρίδα**) **Τζῶν Μπουλ** (ἔστειλα καὶ ἐδῶ αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔκαμνε ἀρεστὴν ζήτησιν) **ὁ κατάλογος θὰ δημοσιευθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους**) **Νυκτοκόρακα** (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσπῆμα) **Ἀδραν τοῦ Πηλίου** (ἔστειλα) **Πέτραν Σκαυτάλου** κλ. κλ.

Ἐστὶν ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ Φαλλῶν.

415. Συλλαβικὸν Τρίγωνον.

1.— Ὄνομα κύριον.
2.— Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
3.— Κάτι μὴ ὄρθον.
4.— Ἀντωνυμία.

Ἐστὶν ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ Βολωῖνου Κρασί.

414. Ἐπανόρθωσις φράσεως.

Τὰ πᾶσι, τὰ ὅποια ἐξευγενίζει τὴν ἀγάπην, ἢ ὅποια διακρίβουσι καλλιτέργει καὶ καταδάμαζε τὴν ψυχὴν.
Ἐστὶν ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ Φαλλῶν.

415—419. Μαγικὴ Νῆσος.

Ἄνταλλάσσοντες δύο οἰαδήποτε γράμματα ἐκείσθης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μιᾶς νήσου, πάντοτε τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην τὰς πτώσεις τοῦ ἐπικου κατὰ σειράν, σχηματίζετε ἄλλας τῶσας λέξεις:
Καίρ, ἀρῶν, πόρος, φῆμη, θεός.
Ἐστὶν ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ Ζακπίδ.

420 Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν λέμνην:
1, Ἄν με λύσῃ, εἶσαι σὺ. 2, Διάσημος κακοῦργος. 3, Χώρα τῆς Ἑλλάδος. 4, Μυθολογικὸν τέρας. 5, Κατοικία νεκρῶν.

Ἐστὶν ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ Μικροῦ Μορθιανου.

421. Ἑλληνοσύμφωνον.

σ - τ ο - τ ο - ε - τ ο ι - τ ο ο σ
Ἐστὶν ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ Λεωνίου Π. Ἀμοῦρη

422. Γρόφος.

ἐς :: ας :: 1Α + Ἐλλην ὄνος σὺ.
Ἐστὶν ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ Λιγίου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 22

276 Μυρωνίδης (Μύρων, ἦ, δις.) — **277.** Μῆρην (μῆ, δέν.)

278. Ρ Ε Α 279. Ρήσος - Ρήνος. — **280.** Ἰ - Σ Ε Α Α Σ περσ; — ὄς = ὀ - Ι Α Η Ω Ν Ι Α περ + (Ἰωνᾶς — Σ Ι Μ Ω Ν Ι Α Η Σ ἄς =) Ἰων = Ἰπερίων. — **281.**

ΦΑΙΩΝ (αἰών, ἴνα, Διδῶ, ὠζ, ναί) — **282.** — **283.** Διὰ τῶν λς: ἄλλος, λαός, αὐτός, σί - ελος, ἄυλος. — **287.** ΟΜΗΡΟΣ (ΣενΟρῶν, ΚίΜω, Κρηη. ΣειΡαμι, ΖηΟθίλ, Περ - Σις;) — **288.** Ἑλλήνων παῖδες, προγόντων δέξης ἑσάει μένηρηθ; — **289.** Ἡ Παρθενότης ἦτο Σειρήν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λατῆ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτα 5 ἄνων. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, ὅπλα καὶ αἱ ἀμειψότεραι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις.]

Αναβάλλον τὸ δι' Ἀμερικὴν ταξιδιόν μου, συνεχίζω τὴν ἀνταλλαγὴν δελταρίων, Γραμματισμῶν καὶ Μ. Μυστικῶν, μετὰ ὄνομα, ψευδώνυμον καὶ διεύθυνσιν. — **Φώτιος Ἐμ. Πουτυλίδης, Ρουδοστό (Turquie).** (Γ—54)

Τὸ Φέρο-Δόσε λέγει εἰς τὸ Ἰδεώδες Κουκλάκι ὅτι δὲν το ὑπεχρέωσε νὰ ἀπαντήσῃ, διότι αὐτὸ ἐπρότεινε Μ. Μυστικὰ. — **Φέρο-Δόσε.** (Γ—55)

Ο Κένταυρος δηλοῖ ὅτι ὀνομάζεται Ἰωάννης Βλαχάκης, ὅπως θὰ φαίνεται τοῦ λοιποῦ. (Γ—56)

Συγχίζω τὸ Ἀγαθὸν Ρόδου διὰ τὸν ὀραϊότατον ὕμνον του. — **Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης.** (Γ—57)